

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně: **R. M.**, narozené dne ..., státní příslušnost M. r., zastoupené Mgr.Ilonou Sedlákovou, advokátkou se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala ochrany soudu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu s odůvodněním, že již dne 25.2.2011 podala žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Na základě předchozí výzvy doplnila svou žádost o požadované doklady do 31.3.2011 s výjimkou dokladu o zápisu do živnostenského rejstříku, kdy oprávnění k provozování živnosti je potřeba doložení povolení k pobytu a že přerušené řízení pokračovalo od 25.3.2011, dospěla žalobkyně k závěru, že žalovanému marně uplynula lhůta k vydání rozhodnutí.

Žalobkyně namítla, že podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu), je správní úřad povinen vydat rozhodnutí ve

věci žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu bez zbytečného odkladu, nejpozději ve lhůtě šedesáti dnů ode dne podání žádosti.

Vzhledem k tomu, že žalovaný správní úřad nepostupoval bezodkladně a ve věci byl nečinný, podala žalobkyně dne 7.11.2011 návrh na opatření proti nečinnosti podle ustanovení § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, na které nebylo reagováno. Až do dne podání žaloby však ani rozhodnutí ve věci samé vydáno nebylo.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě vyplývá, že žalovaný správní úřad oprávněnost podané žaloby popírá, když nečinnost jemu výhradně přičítat nelze, neboť žalobkyně neposkytovala úplně všechny požadované údaje v rozsahu stanoveném zákonem o pobytu cizinců. K námitkám, uvedeným v podané žalobě, žalovaný sdělil, že žádost žalobkyně měla vady, a proto byla žalobkyně vyzvána k jejich odstranění. Následně popsal průběh správního řízení a dodal, že naposledy bylo řízení přerušeno dne 12.3.2012, a to opět do doby doložení chybějících náležitostí žádosti, nejpozději do 31.3.2012. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán koná nezbytné úkony před vydáním rozhodnutí ve věci.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 28.2.2011 podala žalobkyně u příslušného žalovaného správního úřadu žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Dne 28.2.2011 byla žalobkyně vyzvána k odstranění vad žádosti ve lhůtě tří týdnů. Současně bylo rozhodnuto o přerušení řízení dle § 64 odst. 1 písm.a) správního řádu. Dne 25.3.2011 bylo žalobkyni zasláno Vyrozumění o pokračování v řízení a Vyrozumění možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V následné době postupně žalobkyně zasílala požadovaná doložení k žádosti. Dne 3.6.2011 advokátka žalobkyně zaslala sdělení, že požadovaný doklad o zápisu do Živnostenského rejstříku žalobkyně nemůže doložit, protože ke zmiňovanému zápisu je požadováno doplnění nového povolení k pobytu na území ČR. Magistrát města Jihlavy několikrát vyzval žalobkyni k doložení povolení a dne 11.1.2012 ji vyzval k doložení dokladu prokazujícího, že úhrnný měsíční příjem cizince odpovídá podmínkám zákona o pobytu cizinců. Vyrozuměním ze dne 21.2.2012 byla žalobkyni oznámena možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Žalobkyně do protokolu dne 2.3.2012 uvedla, že se vyjádří do 15 dnů. Usnesením ze dne 12.3.2012 správní orgán opět řízení přerušil do doby doložení chybějících náležitostí, a to maximálně do 31.3.2012.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního úřadu podle ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.).

Nutno konstatovat, že k ověření stavu věci soud požádal žalovaného o sdělení, zda bylo o žádosti žalobce rozhodnuto. Na žádost soudu sdělil žalovaný, že správní orgán ve věci rozhodl dne 11.4.2012, (rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.6.2012) tak, že žalobkyni byl dlouhodobý pobyt na území ČR prodloužen s platností od 24.3.2011 do 23.3.2013. Současně nad rámec požadovaného žalovaný sdělil, že žalobkyni byl dne 3.10.2012 udělen trvalý pobyt na území ČR.

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 76 až § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). V těchto ustanoveních jsou stanoveny podmínky pro podání žaloby, náležitosti žaloby a možný způsob rozhodnutí soudem. V případech, kdy se soud zabývá otázkou důvodnosti žaloby z hlediska věcného, pak z ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že soud rozhoduje na základě skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. soud v případě, je-li návrh důvodný, uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Z ustanovení § 81 odst.2 a odst.3 s.ř.s. vyplývá, že v případě věcného posuzování žaloby může soud rozhodnout rozsudkem buď tak, že uloží správnímu orgánu vydat rozhodnutí nebo osvědčení se stanovením přiměřené lhůty nebo tak, že žalobu zamítne. Zamítnutí žaloby je vázáno na nedůvodnost podané žaloby. Žalobu je nutno považovat za nedůvodnou také tehdy, bylo-li rozhodnutí nebo osvědčení do doby, než soud ve věci rozhodl, již správním orgánem vydáno. Tomuto výkladu svědčí i samotné znění ustanovení § 81 odst.2 a odst.3 s.ř.s., ze kterých vyplývá, že jiný způsob rozhodnutí, je-li rozhodováno ve věci samé, soudu nepřísluší. Soud tedy buď může uložit správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a nebo musí žalobu zamítnout. V případě, že rozhodnutí nebo osvědčení v mezidobí správní orgán vydal, je pojmově vyloučeno, aby mu soud rozsudkem uložil toto rozhodnutí vydat a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu, neboť rozhodnutí bylo již správním orgánem vydáno. Pak nezbývá, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ochrana práv žalobce spočívá v přijetí rozsudku, kterým by soud uložil správnímu orgánu zjednat nápravu, tedy vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Účelem žaloby na ochranu proti nečinnosti není konstatování, zda k nečinnosti správního orgánu došlo či nikoliv.

Vzhledem k tomu, že ze správního spisu vyplývá, že o žádosti žalobkyně bylo již rozhodnuto, nelze žalovanému uložit, aby o této žádosti rozhodl. Proto soud žalobu podle ustanovení § 81 odst. 3 zamítl.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., když žalobce neměl ve věci úspěch a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. V řízení úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle ustanovení § 51 odst.1 s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. března 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: